

Av **eldste Quentin L. Cook**
i De tolv apostilers quorum

Røtter og grener

Å fremskynde slektshistorie og tempelarbeid i vår tid er avgjørende for familiers frelse og opphøyelse.

Like før han døde av kreft i 1981, fortalte den kontroversielle forfatteren William Saroyan pressen: “Alle må dø, men jeg trodde alltid et unntak ville bli gjort i mitt tilfelle. Hva nå?”¹

“Hva nå” i møte med døden i dette liv, og “hva nå” i betraktningen av livet etter døden, står sentralt i sjelens spørsmål som Jesu Kristi gjengitte evangelium besvarer så vakkert i Faderens plan for lykke.

I dette liv ler vi, gråter vi, arbeider vi, leker vi, lever vi, og så dør vi. Job stiller det fyndige spørsmålet: “Når en mann dør, lever han da opp igjen?”² Svaret er et rungende ja, på grunn av Frelserens sonoffer. En del av Jobs mangfoldige innledning til spørsmålet er interessant: “Et menneske, født av en kvinne, lever en kort tid ... Som en blomst skyter han opp og visner ... For treet er det håp. Om det hogges ned, så spirer det igjen, på nye skudd mangler det ikke... [Det] skyter grener som et nyplantede tre.”³

Vår Faders plan dreier seg om familier. Flere av våre mest gripende skriftsteder benytter treet med dets røtter og grener som analogi.

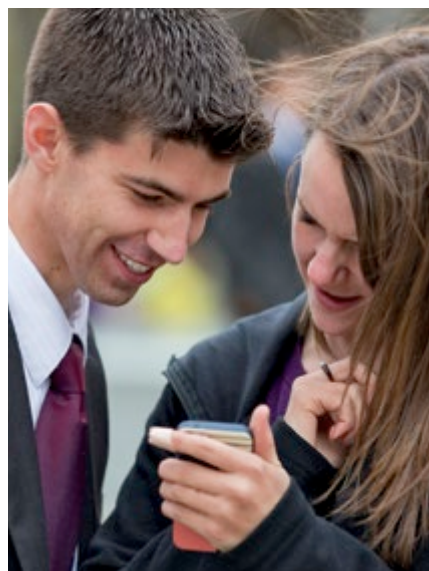
I det avsluttende kapittel i Det gamle testamente beskriver Malaki Frelserens annet komme ved å gjøre levende bruk av denne analogien. Om de stolte og ugudelige sier han

at de skal brennes som halm og at “den ikke levner dem rot eller gren.”⁴ Malaki avslutter dette kapitlet med Herrens betryggende løfte:

“Se, jeg sender dere Elias, profeten, før Herrens dag kommer, den store og forferdelige.

Han skal vende fedrenes hjerte til barna, og barnas hjerte til deres fedre, så jeg ikke skal komme og slå landet med bann.”⁵

I begynnelsen av gjenopprettelsen understreket Moroni igjen dette budskapet i sine første instruksjoner til den unge Joseph Smith i 1823.⁶

Kristne og jøder verden over tror på Det gamle testamentes beretning om Elijah.⁷ Han var den siste profet som hadde Det melkisedekske prestedømmes beseglingsmyndighet før Jesus Kristus ble født.⁸

Elijah gjengir nøkler

Elijahs tilbakekomst fant sted i Kirtland tempel den 3. april 1836. Han erklærte at han oppfylte Malakis løfte. Han overdro prestedømsnøklerne til besegling av familier i denne evangelieutdeling.⁹ Elijahs oppgave fremmes ved det som noen ganger kalles Elijahs ånd, som eldste Russell M. Nelson har sagt er “en tilkjennegevelse av Den hellige ånd som bærer vitnesbyrd om familiens guddommelige natur.”¹⁰

Frelseren understreket ettertrykkelig dåpens nødvendighet. Han sa: “Uten at en blir født av vann og Ånd, kan han ikke komme inn i Guds rike.”¹¹ Frelseren ble selv døpt for å sette et eksempel. Hva med de avdøde som ikke er døpt?

Læresetninger om tempelarbeid og slektshistorie

I Nauvoo 11. oktober 1840 skrev Vilate Kimball et brev til sin mann, eldste Heber C. Kimball, som sammen med andre medlemmer av De tolv var på misjon i Storbritannia. Oktoberkonferansen hadde funnet sted noen dager før.

Jeg siterer fra deler av Vilates personlige brev: “Vi hadde den største og mest interessante konferanse som noen gang har vært siden Kirken ble organisert ... President [Joseph] Smith har åpnet et nytt og strålende emne ... Det er dåp for de døde. Paulus omtaler den i første korinterbrev kapittel 15, vers 29. Joseph har mottatt en mer utfyllende forklaring av den ved åpenbaring. Han sier at [medlemmer] av denne kirken har det privilegium å

bli døpt for alle slektninger som døde før dette evangelium kom frem ... Ved å gjøre det opptrer vi som deres stedfortredere og gir dem privilegiet å komme frem i den første oppstandelse. Han sier at de vil få evangeliet forkynt i fengsel.”

Vilate la til: “Jeg ønsker å bli døpt for mor ... Er ikke dette en strålende lære?”¹²

Den avgjørende læren om å forene familier kom frem linje på linje og bud på bud. Stedfortredende ordnanser står sentralt i å sammenføye evige familier og forbinde røttene med grenene.

Læren om familien knyttet til slektshistorie og tempelarbeid er klar. I de første instruksjonene som ble åpenbart, omtalte Herren “dåp for *deres* døde.”¹³ Vår doktrinære forpliktelse er til våre egne forfedre. Dette er fordi himmelens celestiale organisasjon er basert på familier.¹⁴ Det første presidentskap har oppfordret medlemmene, spesielt ungdommer og unge enslige voksne, til å vektlegge slektshistorie og ordnanser for sine egne familienavn eller forfedrene til menighetens og stavens medlemmer.¹⁵ Vi må bli knyttet til våre røtter og grener. Tanken på å kunne omgås i det evige riket er virkelig strålende.

Templer

Wilford Woodruff sa at profeten Joseph Smith levde lenge nok til å legge grunnlaget for tempelarbeid. Innen siste gang han, Joseph Smith, møtte De tolv quorum, hadde han gitt dem begavelsen.¹⁶

Etter profetens martyrdød fullførte de hellige Nauvoo tempel, og beseglingsmyndigheten ble brukt til å velsigne tusenvis av trofaste medlemmer for utvandringen til fjellene i vest. Tretti år senere, ved fullførelsen av St. George tempel, bemerket president

Brigham Young den evige betydning av at frelsende ordinanser endelig ble tilgjengelig for både de levende og de døde.¹⁷

Dette ble enkelt uttrykt av president Wilford Woodruff: "Det er knapt noe prinsipp som Herren har åpenbart, som jeg har gledet meg mer over enn over våre dødes forløsning, at vi vil ha vår far, vår mor, vår hustru og våre barn med oss i familieorganisasjonen på den første oppstandelses morgen og i det celestiale rike. Dette er store prinsipper. De er verdt ethvert offer."¹⁸

For en fantastisk tid å leve i. Dette er den siste evangelieutdeling, og vi kan føle fremskyndelsen av det frelsende arbeidet på alle områder der en frelsende ordinans er involvert.¹⁹ Vi har nå templer over store deler av verden for å gi disse frelsende ordinansene. Å gå i templet for åndelig fornyelse, fred, sikkerhet og veiledning i livet er også en stor velsignelse.²⁰

Mindre enn et år etter at president Thomas S. Monson ble kalt som apostel, innviet han Los Angeles tempels slektshistoriske bibliotek. Han talte om avdøde forfedre som "venter på den dagen da du og jeg vil gjøre den nødvendige forskning for å rydde vei... [og] gå inn i Herrens hus og utføre for dem det arbeidet som de selv ikke kan utføre."²¹

Den gangen daværende eldste Monson holdt denne innvielsestalen,

20. juni 1964, var det bare 12 templer i drift. I løpet av den perioden president Monson har virket i Kirkens ledende råd, har 130 av våre 142 templer i drift blitt innviet for første gang. Det er intet mindre enn mirakuløst å se fremskyndelsen av det frelsende arbeidet i vår tid. Ytterligere 28 templer har blitt bekjentgjort og er i forskjellige stadier av ferdigstillelse. 85 prosent av Kirkens medlemmer bor nå mindre enn 320 kilometer fra et tempel i drift.

Slektshistorieteknologi

Slektshistorieteknologi har også utviklet seg dramatisk. President Howard W. Hunter erklærte i november 1994: "Vi har begynt å bruke informasjonsteknologi til å fremskynde det hellige arbeidet med å utføre ordinanser for de avdøde. Teknologiens rolle... har blitt fremskyndet av Herren selv... Vi står imidlertid bare på terskelen til det vi kan utrette med disse verktøyene."²²

I de 19 årene siden denne profetiske uttalelsen har den teknologiske utviklingen vært nesten ufattelig. En 36 år gammel småbarnsmor sa nylig til meg: "Bare tenk – vi har gått fra mikrofilmlesere i egne slektshistoriske sentre til å sitte ved kjøkkenbordet med datamaskinen og gjøre slekts-historie etter at barna har sovnet." Brødre og søstre, slektshistoriske sentre er nå i vårt hjem.

Tempelarbeid og slektshistorie handler ikke bare om oss. Tenk på de som er på den andre siden av sløret og venter på de frelsende ordinanser som vil frigjøre dem fra fangenskap i åndenes fengsel. *Fengsel* defineres som "en tilstand av frihetsberøvelse eller fangenskap".²³ De som er i fangenskap, stiller kanskje William Saroyans spørsmål: "Hva nå?"

En trofast søster fortalte om en spesielt åndelig opplevelse i Salt Lake tempel. Mens hun var i bekreftelsesrommet, etter at en stedfortredende bekreftelsesordinans var uttalt, hørte hun: "Og fangen skal settes fri!" Hun følte sterkt at det hastet for dem som ventet på sitt dåps- og bekreftelsesarbeid. Da hun kom hjem, gransket hun Skriftene for å finne ordene hun hadde hørt. Hun fant Joseph Smiths erklæring i kapittel 128 i Lære og pakter: "La deres hjerter fryde seg, og vær overmåte glade. La jorden bryte ut i sang. La de døde fremføre frydesanger om evig lovprisning til kong Immanuel som før verden ble til fastsatte det som ville gjøre det mulig for oss å fri dem ut av deres fengsel, for fangene skal settes fri."²⁴

Spørsmålet er hva vi må gjøre. Profeten Josephs råd var å fremlegge i templet "en bok verdig all antagelse som inneholder opptegnelsen over våre avdøde."²⁵

Kirkens ledelse har gitt en sterk oppfordring til den oppvoksende generasjon om å lede an i bruken av teknologi for å oppleve Elijahs ånd, og søke etter sine forfedre og utføre tempelordinanser for dem.²⁶ Mange av de tunge løftene for å fremskynde det frelsende arbeidet for både de levende og de døde, vil bli gjort av dere unge.²⁷

Hvis ungdommene i hver menighet ikke bare vil gå i templet og utføre dåp for sine døde, men også arbeide

sammen med sin familie og andre medlemmer av menigheten for å finne familienavn til ordinansarbeidet de utfører, vil både de og Kirken bli rikelig velsignet. Undervurder ikke de avdødes innflytelse i deres innsats og gleden ved til slutt å møte dem dere hjelper. Den evig betydningsfulle velsignelsen ved å forene våre egne familier, overgår nesten vår fatteevne.²⁸

Blant Kirkens medlemmer over hele verden i dag er det 51 prosent av voksne som ikke har begge foreldre i familietre-delen av Kirkens nettsted FamilySearch. 65 prosent av voksne har ikke alle fire besteforeldre oppført.²⁹ Husk at uten våre røtter og grener kan vi ikke bli frelst. Kirkens medlemmer må

fremskaffe og registrere denne viktige informasjonen.

Vi har endelig læren, templene og teknologien til at familier kan utføre dette strålende frelsende arbeidet. Jeg foreslår én måte dette kan gjøres på. Familier kan ha en "familietre-sammenkomst". Dette bør være en innsats som gjentar seg. Alle kan ta med eksisterende slektshistorier, historier, bilder og besteforeldre og foreldres kjære eiendeler. Våre unge liker å lære om familiemedlemmers liv – hvor de kom fra og hvordan de levde. Mange har fått sitt hjerte vendt til fedrene. De elsker historiene og bildene, og de har den teknologiske kompetansen til å skanne og laste opp disse historiene og bildene til

familietreet og koble kildedokumenter til forfedre for å bevare disse for all tid. Hovedmålet er naturligvis å finne ut hvilke ordinanser som fortsatt må gjøres, og sørge for at det viktige tempelarbeidet blir utført. Heftet *Min familie* kan benyttes til å nedtegne familieopplysninger, historier og bilder som deretter kan lastes opp til familietreet.

Familiens forpliktelser og forventninger skulle være våre fremste prioriteringer for å beskytte vår guddommelige fremtid. For dem som ønsker en mer fruktbar bruk av sabbatsdagen for familien som helhet, er fremskyndelsen av dette arbeidet en god grobunn. En mor forteller med glød at hennes 17 år gamle sønn setter seg ved datamaskinen etter Kirken

på søndag for å gjøre slektshistorisk arbeid, og at hennes 10 år gamle sønn elsker å høre historiene og se bilder av sine forfedre. Dette har velsignet hele familien med å oppleve Elijahs ånd. Våre dyrebare røtter og grener trenger næring.

Jesus Kristus ga sitt liv som en stedfortredende forsoning. Han besvarte det avgjørende spørsmålet Job stilte. Han overvant døden for hele menneskeheten, noe vi ikke kunne klare selv. Vi kan imidlertid utføre stedfortredende ordinanser og virkelig bli frelsere på Sions berg³⁰ for vår egen familie, for at vi sammen med dem kan bli opphøyet i tillegg til å bli frelst.

Jeg bærer vitnesbyrd om Frelserens sonoffer og vissheten om Faderens plan for oss og våre familier. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. William Saroyan, i Henry Allen, "Raging against Aging," *Wall Street Journal*, 31. des. 2011-Jan. 1, 2012, C9.
2. Job 14:14.
3. Job 14:1, 2, 7, 9.
4. Malaki 4:1. Nylig har flere artikler rapportert at stadig flere velger å ikke få barn for å forbedre sin levestandard (se Abby Ellin, "The Childless Plan for Their Fading Days," *New York Times*, 15. feb 2014, B4). I mange land avtar befolkningen

som følge av disse individuelle valgene. Dette omtales noen ganger som den "demografiske vinter" (se *The New Economic Reality: Demographic Winter* [dokumentar], byutv.org/shows).

5. Malaki 4:5-6.
6. Se *History of the Church*, 1:12; Lære og pakter 2.
7. Jødene har ventet på Elijahs tilbakekomst i 2400 år. Under deres årlige påskeseder, eller middager, setter de til denne dag av en plass til ham og går til døren i håp om at han har kommet for å varsle Messias komme.
8. Se Veiledning til Skriftene, "Elijah."
9. Se Lære og pakter 110:14-16; se også Lære og pakter 2.
10. Russell M. Russell M. Nelson, "En ny innhøsting," *Lys over Norge*, juli 1998, 36.
11. Johannes 3:5.
12. Vilate M. Kimball til Heber C. Kimball, 11. oktober 1840, Vilate M. Kimballs brev, Kirkehistorisk bibliotek; rettskrivning og bruk av store bokstaver standardisert.
13. Lære og pakter 127:5; uthevelse tilføyd.
14. Se *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Fielding Smith* (2013), 68.
15. Se brev fra Det første presidentskap, 8. okt. 2012.
16. Se *The Discourses of Wilford Woodruff*, red. G. Homer Durham (1946), 147.
17. Brigham Young sa: "Alt jeg ønsker er å se dette folk vie sine midler og interesser til å bygge opp Guds rike, bygge templer og i dem forrette for de levende og de døde... så de kan bli kronet som sønner og døtre av Den allmektige" (*Deseret News*, 6. sept. 1876, 498). Dåp for de døde begynte 9. januar 1877, og begavelser for de døde ble utført to dager senere. Gleden over dette ble uttrykt av Lucy B. Young, som sa at "hun frydet seg over utsikten til

å bli mottatt av [sine avdøde slektninger] med åpne armer, som alle ville være blant dem som ikke kunne utføre arbeidet for seg selv" (i Richard E. Bennett, "Which Is the Wisest Course? The Transformation in Mormon Temple Consciousness, 1870-1898," *BYU Studies Quarterly*, årg. 52, nr. 2 [2013], 22).

18. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Wilford Woodruff* (2004), 192-93.
19. President Wilford Woodruff, som er kjent for å være en av de største misjonærer gjennom tidene for de levende, sa om arbeidet for de døde: "Jeg betrakter denne del av vårt virke som en misjon av like stor betydning som å forkynne for de levende. De døde vil høre Guds tjeneres røst i åndeverdenen, og de kan ikke komme frem i den [første] oppstandelses morgen med mindre visse ordinanser er utført, for [dem]." Han sa også: "Det kreves like meget for å frelse en død person... som en levende" (*Læresetninger fra Kirkens presidenter – Wilford Woodruff*, 188).
20. President Howard W. Hunter oppfordret oss til å reise ofte til templet "for å nyte den personlige velsignelsen ved tilbedelse i templet og den hellighet og trygghet som finnes innenfor disse innvierte vegger ... Det er hellig for Herren. Det skulle være hellig for oss" ("Det store symbol på vårt medlemskap," *Lys over Norge*, mai. 1995, 5).
21. "Messages of Inspiration from President Thomas S. Monson," *Church News*, 29. des. 2013, 2.
22. Howard W. Hunter, "We Have a Work to Do," *Ensign*, mars 1995, 65.
23. *Merriam-Webster's Collegiate Dictionary*, 11. utg. (2003), "prison."
24. Lære og pakter 128:22; se også Lære og pakter 138:42. "Før verden ble til, tilveiebragte Herren det som gjør at åndene i [fengsel] kan bli forløst" (Index to the Triple Combination, "Prison").
25. Lære og pakter 128:24.
26. Se Brev fra Det første presidentskap, 8. okt. 2012; se også David A. Bednar, "Barnas hjerter skal vendes," *Liahona*, nov. 2011, 24-27; R. Scott Lloyd, "Find Our Cousins': Apostle [Neil L. Andersen] Counsels LDS Youth at RootsTech Conference," *Church News*, 16. feb. 2014, 8-9.
27. En studie viste nylig at en viktig prioritering for denne generasjonen er å leve et meningsfylt liv der de "gir til andre og orienterer seg mot en større hensikt" (Emily Esfahani Smith og Jennifer L. Aaker, "Millennial Searchers," *New York Times Sunday Review*, 1. des. 2013, 6).
28. Se Howard W. Hunter, "Et tempelmotivert folk," *Lys over Norge*, mai 1995, 2-7.
29. Statistikk fra Slekthistorisk avdeling.
30. Se Obadja 1:21.